

POSTANOWIENIE

Dnia 10 grudnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

w sprawie **M.G.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 10 grudnia 2025r.

sygnalizacji skazanego

o potrzebie wszczęcia z urzędu postępowania o wznowienie postępowania

zakończonych wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Gdańsku

z dnia 30 listopada 2023r. (II AKa 42/23),

zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Toruniu

z dnia 17 października 2022r. (II K 66/21)

na podstawie art. 542§3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

**1/ - stwierdzić brak podstaw do wszczęcia z urzędu postępowania
o wznowienie postępowania,**

2/ - kosztami postępowania obciążyć Skarb Państwa.

[WB]

UZASADNIENIE

Obrońca skazanego M.G. złożył w dniu 25 kwietnia 2025r. wniosek o wznowienie postępowania, zważywszy jednak na charakter postawionego w tym wniosku zarzutu należy potraktować go jako sygnalizację potrzeby wznowienia postępowania z urzędu w związku z możliwością zaistnienia w sprawie przesłanki

z art. 439§1 pkt 2 k.p.k., a więc konieczność zbadania przez Sąd Najwyższy, czy podczas rozpoznawania sprawy przed Sądem Apelacyjnym w Gdańsku doszło do zaistnienia bezwzględnej przesłanki odwoławczej związanej z nienależytą obsadą tego Sądu.

Sednem wniosku jest wskazanie w jego uzasadnieniu, że sąd rozpoznający sprawę w instancji odwoławczej był nienależycie obsadzony, gdyż w jego składzie zasiadała osoba, która otrzymała nominację sędziowską na wniosek tzw. Krajowej Rady Sądownictwa w składzie, który został ukształtowany ustawą z dnia 8 grudnia 2017r. (Dz. U. z 2018r., poz. 3).

Powyższa okoliczność nie jest jednak wystarczająca do wszczęcia z urzędu postępowania wznowieniowego.

Jak wynika z pkt 2 uchwały składu połączonych Izb: Cywilnej, Karnej oraz Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020r., sygn. akt BSA I-4110-1/20 *„nienależyta obsada sądu w rozumieniu art. 439§1 pkt 2 k.p.k. (...) zachodzi także wtedy, gdy w składzie sądu bierze udział osoba powołana na urząd sędziego w sądzie powszechnym albo wojskowym na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2018 r., poz. 3), jeżeli wadliwość procesu powoływania prowadzi, w konkretnych okolicznościach, do naruszenia standardu niezawisłości i bezstronności w rozumieniu art. 45 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, art. 47 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 6 ust. 1 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności”*.

Uchwała ta w swej treści stanowi zasadę wiążącą wszystkie składy Sądu Najwyższego (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 września 2021 r., I KZ 29/21, OSNK 2021, z. 10, poz. 41).

Podkreślić zatem należy, że odmiennie należy postrzegać sytuację należytej obsady sądu w zależności od tego czy sąd ten jest Sądem Najwyższym czy sądem powszechnym. W pierwszym wypadku Sąd zawsze jest nienależycie obsadzony gdy zasiadają w jego składzie osoby powołane na wniosek tzw. Krajowej Rady Sądownictwa w składzie, który został ukształtowany ustawą z dnia 8 grudnia 2017r.

W drugim, ten sam fakt, zaistnienia wadliwego procesu nominacyjnego, powiązać jednak trzeba z konkretnymi okolicznościami sprawy.

Wnioskodawca w swym wniosku tego nie czyni. Sąd Najwyższy analizując przebieg kariery zawodowej SSA X.Y. również nie dostrzegł takich okoliczności, które można by uznać za rzutujące na ocenę jej bezstronności w niniejszej sprawie.

Sędzia X.Y. jest Sędzią o stosunkowo długim stażu zawodowym. Z dniem 1 listopada 1995r. została mianowana asesorem sądowym w Sądzie Rejonowym w G.. Od 20 lutego 2006 r. do 19 lutego 2008 r. była delegowana do orzekania w Sądzie Okręgowym w G., a w dniu 9 grudnia 2008r. została powołana do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego tego Sądu. Od 1 stycznia do 31 marca 2014r. była delegowana do pełnienia obowiązków sędziego w Sądzie Apelacyjnym w Gdańsku, a następnie była kilkakrotnie delegowana do pełnienia obowiązków sędziego w tym Sądzie na podstawie jednorazowych delegacji. Nominację na Sędziego tego Sądu otrzymała w dniu 1 grudnia 2021r.

Trudno zatem dostrzec, aby jej kariera zawodowa uległa gwałtownemu przyspieszeniu po „zmianach w sądownictwie”, które nastąpiły po 2015r., co wskazywałoby na wątpliwości co do jego bezstronności, czy powiązanie z władzą wykonawczą.

W tej sytuacji podnieść należy, że Sąd Najwyższy nie dostrzegł samodzielnie zaistnienia żadnej z przesłanek z art. 439§1 k.p.k.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy nie znalazł podstaw do stwierdzenia, aby w omawianej sprawie zaistniały jakiegokolwiek powody uzasadniające wznowienie postępowania z urzędu w trybie art. 542§3 k.p.k.

Kierując się przedstawionymi względami, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[WB]

[a.ł.]

